

Revista de Revistes

per
C.

LA LLEI FRANCESA D'ASSEGURANCES SOCIALS. DES DEL PUNT DE MIRA MEDICO-JURÍDIC

Signat per E. H. Perreau, Professor a la Facultat de Dret de Tolosa, *L'Echo Médical du Nord* publica un interessant estudi mèdico-jurídic de la llei d'assegurances socials, fa poc aprovada per la Cambra francesa, el qual estudi reproduïm a continuació:

"El projecte de llei sobre les assegurances socials que s'estava discutint al Parlament des de 1921 ha esdevingut llei el dia 5 d'abril de 1928. En el curs del dotzè mes següent, o sigui a l'abril de 1929, ha d'intervenir un reglament d'administració que publica determinant els nombrosos detalls d'aplicació, deixats de costat pel legislador, i la llei no entrarà en vigor fins deu mesos més tard, o sigui cap el gener-febrer de 1930.

Des d'abans de la seva aprovació, els economistes autoritzats valuaven en un 65 per cent de la clientela ordinària dels metges, el nombre de beneficiaris de les seves disposicions. (A. BOISSARD, *Le projet de loi du 22 mars 1921 sur les assurances sociales. Setmanes socials de França*, 13^a sessió 1921, p. 302.)

Al curs de la seva discussió, hom ha declarat que 80 per cent de la població de certes localitats beneficiarien de l'assegurança-malaltia. Dr. LAPOUSSE. *Senat*, sessió del 23 de juny de 1927). De fet són assegurats obligatoris tots els assalariats d'ambdós sexes, la remuneració total dels quals no passi a l'any dels 18.000 francs, més 2.000 per fill, començant pel segon que estigui a càrrec de l'assegurat, i que tingui més de sis setmanes i menys de 16 anys (Arts. 1er. i 2on.).

Poden, facultativament, reclamar els mateixos avantatges totes les persones no assalariades, que visquin principalment de llur treball, àdhuc si és exclusivament intel·lectual, el guany dels quals no passi de les esmentades xifres (Art. 375). Poden també reclamar-los els antics assegurats i els membres de les famílies dels assegurats (Arts. 20 i 43). Heusaquí, doncs, una part enorme de l'actual clientela dels metges enrolada o enrolable al servei de les assegurances socials.

Inútil, per tant, d'insistir sobre l'interès que té la nova llei pels metges. De totes maneres, abans d'anar més lluny, remarcuem que hom ha d'esperar properes modificacions dels seus articles. Quan el març proppassat el projecte tornà al Congrés de Diputats, el ponent Dr. Grinda, tot i proposant l'acceptació tal com estava, per anar més de pressa per tal que mancaven pocs dies per les noves eleccions, sembla que pogué arrencar els vots en declarar que a la legislatura vinent podrien modificar-se alguns petits extrems ja concrets abans.

I. BENEFICIARIS DEL SERVEI MEDIC.—Els beneficiaris del servei mèdic són de tres menes: els assegurats, certs membres de llurs famílies i, en certa mesura, els antics assegurats.

1) *Els assegurats*.—Sense distinció entre els assegurats obligatoris i els assegurats facultatius, tots els assegurats tenen dret al servei mèdic. Aquest constitueix una de les branques cabdals del sistema d'assegurances socials (art. 1er. capítol 1) i es principalment en favor dels assegurats que funciona al servei d'assegurança-malaltia (arts. 1 i 2 i art. 37). Amb tot, preveient la llei el dret per les caixes d'assegurances d'admetre assegurats facultatius que no beneficiïn més que